

ærede Forgænger, er Skatteraadene og Landsoverskatteraadet blevet instrueret om ikke at lægge disse tilfældige høje Salgssummer til Grund, men at skønne over, hvad Ejendommene maatte være værd efter en rimelig Ansættelse af deres Værdi. Naturligvis maa de opnaaede Indtægter ved Salg i vedkommende Distrikt altid være et væsentligt vejledende Moment, men ikke et absolut afgørende. Dette at lægge Ejendomsskyldvurderingen til Grund ved Formueansættelsen er ogsaa et af de Principper, som har bestaaet gennem mange Aar, og et Princip, som jeg ikke mener at vi kan komme bort fra. Der vilde sikkert indtræde langt større Usikkerhed og Wilkaarlighed end den, der nu maaske visse Steder findes, hvis man gik bort fra dette Princip, end naar man beholder det.

Det ærede Medlem spurgte, om Situationen vilde medføre en Nedsættelse af de Skatter, som efter Forslaget kan nedsættes paa Finansloven, i en nær Fremtid. Derpaa kan jeg ikke svare andet end, at det vil ske, saa snart det paa nogen Maade er muligt, men først maa vi have opnaaet sikker Balance, inden der kan blive Tale om en saadan Nedsættelse.

Til det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) vil jeg sige, at naar han beklagede, at Kommuneskattesystemet ikke kunde komme til samlet Behandling sammen med Statskatteforslagene, saa kan jeg for saa vidt give ham Ret, som ogsaa jeg mener, det havde været ønskeligt, men de højst usikre Tider, vi lever under, og de store Vanskeligheder, det volder at komme til en nogenlunde stabil Ordning med Hensyn til det kommunale Skattesystem, har hindret, at kommunale Skattelovforslag endnu har kunnet foreligge. Dette har imidlertid ikke kunnet afholde mig fra at forelægge Statskattelovene til Revision, thi dertil var jeg forpligtet ifølge de gældende Love. Det ærede Medlem mente ikke, at Forslagene var undergaaet en teknisk Gennemarbejdelse. Jo, hvad alle Realiteter angaar. Hvad det ærede Medlem savnede, var sproglige og formelle Ændringer i Lovforslaget. Jeg har stillet mig saaledes dertil, at det, der her er Tale om, er en Revision, og jeg tror, man skal være meget varsom med overfor et System, som er i den Grad gennemarbejdet nu, som vort Indkomst- og Formueskattesystem, uden saglig Nødvendighed at ændre ved den bestaaende Formulering af Skattelovene. De Eksempler, det ærede Medlem fremførte, synes jeg heller ikke var meget slaaende. De var hentet fra § 18. Jeg er ikke i Stand til at se, at man ikke med Rette kan sige, at

Skatteligningen i det øvrige Land foretages ved en Samvirken af de kommunale Myndigheder og særegne Skatteraad. Dette er en korrekt Betegnelse. Og med Hensyn til at man i Loven skulde opregne Fordelingen af Skattekrederne, kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret deri. Det maa være en administrativ Sag. Finansministeren bør have Beføjelse til administrativt at ændre ved Skattekredernes Fordeling. Derfor synes jeg, det er berettiget at henvise til den administrative Bekendtgørelse, paa hvilken den nuværende Fordeling hviler, men som naturligvis administrativt kan ændres.

Det ærede Medlem ønskede en Ændring af hele vort Skatteansættelsessystem gennem Ansættelse af embedsmæssige Skattesekretærer over hele Landet. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem heri. Jeg mener, at det vilde medføre højst uheldige Konsekvenser, hvis man gik bort fra den nuværende Ordning, hvor Ligningen i første Række er en kommunal Opgave og foretages af de kommunale Myndigheder. Jeg tror, at en Gennemførelse af en embedsmæssig Ordning over hele Landet ikke alene vilde blive meget kostbar, men ogsaa vilde medføre en overordentlig Misnøje, og jeg tror, at saadanne Skattesekretærer i alt væsentligt vilde komme til at behandle Forholdene efter alt for stive Regler og ikke tage tilbørligt Hensyn til de særlige og stedlige Forhold, som netop de lokale Myndigheder kender bedst. I Landsoverskatteraadet har vi en overordnet Myndighed, der har til Opgave at bringe større Ensartethed i Skatteansættelsen over hele Landet, og jeg tror, at Landsoverskatteraadet har udført hele denne Opgave paa en anerkendelsesværdig Maade.

Maegaard: Da jeg i mine første Udtalelser omtalte, at det muligvis vilde være heldigt, at Sagen blev underkastet en kort Udvalgsbehandling, tilføjede jeg vist samtidig, at det ikke var, fordi vi fra vort Partis Side egentlig ønskede Ændringer i dette Forslag, men Grunden var alene den, at det havde været vanskeligt, for ikke at sige umuligt for dette høje Ting at følge Sagens Behandling paa de sidste Stadier i Folketinget, hvorfor det ikke har været os muligt helt at overskue Rækkevidden af de Ændringer, som af Folketinget er foretaget i Forslaget. Det kunde derfor være hensigtsmæssigt, hvis man gennem en ganske kort Udvalgsbehandling fik Lejlighed til med Finansministeren at drøfte disse Ændringer. Og jeg maa sige, at det glæder mig, at den højtærede Finansminister kan modtage en